

DEBRECENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felelős szerkesztő és lapfőnöke: THAN GYULA.	SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL: Debrecen, Főter Biedermann-palota földszint, és udvarban hátul.
Helyben: Hétre 8 frt — kr. Félévre 1 frt 50 kr.	Vidéken: Félévre 4 frt 50 kr. Negyedévre 2 frt 25 kr.		

Ezer kivándorló.

Hál Istennek, ha krumpliban, zabban nem is, de emberben mindig elég gazdag termés van arra fönt, Liptóban, Arvában, Zólyomban, egyszóval a fatornyos tót pátriában. Ennélfogva meg sem érzi sem a szűkebb, sem a tágabb haza, ha úgy koronkint kiszivárogo Amerikába egy pár ezer tót atyafi.

Jó emberek azok, a szívük az oceánon túlról is haza dobog, amiről bizonyoságot tesz az a tömörked utalvány, amivel a verejtékes dollárok százazreit küldözik át a tengeren az itthon maradt familiának, ez meg siet rajta egy kis házat, földet, tehénkét, mi egyéb hasznos jószágot beszerezgetni.

Am azért bármennyi ezer és millió térül haza Magyarországra ebből az ideiglenes kivándorlásból, mégis csak ez a mi nagy, legnagyobb szegénységünk.

Ime most is hire jár, hogy közelebb külön vonat vitt Fiu-

méba ezer tót munkást, akiket ott a kivándorlási ügynök hajóra rakott s elküldött Braziliába.

Ha utána számít az ember, hogy egy külön vonatban hány kocsis van, pedig ötvennél több szabályszerűleg nem lehet, önkénytelenül eszünkbe jut a népszerű fölírás a néhai negyedik osztályt pótló teherkocsikon: 8 ló, vagy 40 tót. Még szép, hogy talán csak huszával pakolták be őket, hogy a nagy utra kellő ruha, szerszám is elférjen.

Viszi szegény tótockákat külön vonat, külön hajó, el vad Amerikába, akár csak a régi jó időkben, a rabszolga-kereskedés virágkorában.

Ki sajnálja őket? Talán csak az itthon hagyott lenhaju Anca, gögicselő klapecz könnye hull olykor utánuk. Hiszen dolgozni mennek, sok pénzt keresnek s boldogulva térnek majdan vissza. Meg azután maradt még itthon egész sereg külön vonatra, emberkereskedő hajóra való tót.

Nem is szólunk mi a hirnek, a dolognak ehhez az érzelmi részéhez. Ki megszomorított, majd meg is vigasztal. Hanem van az esetnek egy vigasztalanul szomorú mozzanata, általános vonatkozásu, közgazdasági oldala is.

Tejjel-mézzel folyó Kánaán, nagy Magyarország áldott földje éppen négyszer-ötször annyi embernek birna adni muukat, kenyeret, mint amennyi ma rajta él.

Miért kell hát mégis ennek a mostani ezer meg a többi előbb elment s utóbb következő sok ezer léleknek a földgolyóbis tulsó oldalára vándorolnia, hogy munkát kapjon?

A minap egy előkelő kormány-férfi pillantott belé ebbe a nagy kérdésbe, hangoztatván, hogy a hazai nagy birtok, abszolute táv volt tartja magát a honi ipar fejlesztésétől, pedig azzal a saját jövedelmezőségét is emelné s azontul sok-sok ezer munkás kezét volna képes különféle gyáraiban, gazdasági ipartelepein állandóan

Az ischiai lakoma.

Elbeszélés.

Irta: Sziklay János.

Ischia! Ischia! Ez a név sokszor hangzott nálunk Magyarországon is, mikor egy évtizede a borzasztó földrengés elpusztította ezt a gyönyörű, híres szigetet.

Ischia! Ischia! Ez a kiáltás vér-fagyasztólag zengett Nápolyban, a katasztrófa hetében, de azelőtt is egyszer, régen, nagyon régen.

A csodaszép Nápoly felett nem csak a Vezúv dörög, nem csak az pusztítja környékét. Rombolta azt kívül-belül mindenféle fegyveres nép. Alig mult harmincz éve, hogy önmagának birtokába került.

A mult század elején a spanyolok járma alatt nyögött. Mint ma is megszokták cselekedni a gyarmatokkal: a király feléje sem nézett narancsberkes országának. Megelégedett hírével, meg azzal az arannyal, melyet gazdag alattvalói és a tengeren tundra járó kereskedői azért hordtak a nápolyi nép közzé, hogy a spanyol alkirály visszarabolja tőle. Természetes,

hogy nagy felesleggel dolgozott, de a felesleg nem a királyi pénztárba, hanem a helytartó zsebébe folyt.

Ez időtájt az orsovai herceg volt a kormányzó alkirály. Nápoly a legfényesebb napokat látta alatta. A legtündöklőbb és legnyomorúságosabb kort. Mikor minden éjjel ragyogott a ktrályi palota, szórták az aranyat a dözölők a nép közzé, de az a nép éhezve, kifosztva leste az arany hullást, a melyen kenyeret vehessen.

A mulatságnak új neme volt, hogy összeverekedett esténként a nép a kihajigált aranyon.

A palota előtt csavargók veszekedésén, tivornyázó spanyol tiszteken kívül még más valaki is mulatott. Az a kereskedő, a ki szintén kapott az aranyokból. Az ő hajói hordták India és Amerika füzereit, Görögország és Frankhon borait, Kina selymét a mulató alkirálynak. Nőttön-nőtt a vasas ládáiban. S ebbe nem markoltak belé a spanyol tisztek, mint akárhány szegény ember perselyébe. Tudta jól, hogyan kell elzárni az utját. Nem lakattal, hanem egy szép asszony kezével.

A mit ő nyert az udvaron, abból Campolattaro grófnének jutott egy harmadrész. Campolattaro örgrófnét pedig nem vonta felelősségre a herceg. Neki mindent megtett. Még azt a kérelmét is teljesítette, hogy küldje el az urát várakat vizsgálni. A mit annál szivesebben megcselekedett az alkirály, mert több ideje maradt, hogy a szép örgrófné szemében vizsgálódhassék.

Néhány ezer skudo hlányzott csak a kereskedőnek, hogy tele legyen harmadik vasas ládája, aztán levitette gályájára s átvitorlázék Génuába, a leányával együtt. Leánya Cecilia ne ismerje meg a nápolyi életet. A bün uralkodik most itt igézó arczával, ragyogó szemével, mely megperzseli az ártatlan leánynak tiszta lelkét.

Az ismerősök már elfelejtették a leányt. Csak a kolostor fejedelemszonya tudta, hogy él, az a fejedelemszonya, a kinek a kereskedő gondjára bizta.

És tudta még — Campolattaro örgrófné.

Nem az apától tudta meg. Maga a leány árulta el neki, hogy ki ő?

Az öreg grófné érezni kezdte, hogy a

Ma

szerdán, június hó 6-án este a
nagyerdői vigadó udvarkertjében
fényes kivilágítás mellett

nagy hangverseny tartatik.
A Magyar testvérek
zenekara által.

foglalkoztatni. Ezért szomorú és szegényletes az a külön vonat, külön hajó, mely ezer munkást visz Braziliába, mert lesújtó bizonyosságot tesz ország-világ s különösen mimagunk előtt, hogy itt mindenki mindent az államtól vár, maga erejéből, elhatározásából kezdeni, tenni nem mer s így szinte szánt-szándékkal szegényíti el az országot.

Mert ennek, meg a többi kivándorolt tótnak nem a megtakarított s hazakerülő munkabére, hanem a munkája s annak termelése a fontos, jelentékeny közgazdasági tényező.

Az pedig kint marad Braziliában, vagy ha hozzánk is eljut, mert szükségünk van rá, nagyon drágán kell megfizetnünk.

A tegnapi fővárosi katasztrófa.

— Ujabb részletek. —

Az egész főváros rémülettel és iszonyattal beszél még ma is a tegnapi villamos vasut katasztrófáról, melynek sajnos, egy sereg ember élete és egy sereg ember testi épsége esett áldozatul.

És ennek a gyászos esetnek az alkalmából eszükbe jut az embereknek, hogy majd minden esztendőnek a Pünkösdi hétfőjén történt valami vasuti szerencsétlenség. Egyszer Rákoson történt vasuti összeütközés, egyszer Rákospalotán tul siklott ki a bécsi gyorsvonat, egyszer meg Maglódnál történt kisiklás, mindmegannyi Pünkösdi hétfőjén és mindmegannyi emberéletet követelt áldozatul.

herceg már öt is megunja, mint megunja a csónakversenyeket, viadalokat, lófutásokat, vadászatot, talán ma holnap még a kegyetlenségeket is.

De hát mi lesz ő vele ha elveszti kegyét.

Szerelme nem aggasztja. Abban ezuttal sem lesz fogyatkozása. De hogy elveszítse befolyását az udvarnál: ezt a csapást nem viselheti el. Meg kell előznie.

— Ön nem szeret már mondta egyszer a hercegnek.

— Bolondság! Honnan tudja?

— Lássá, tudom nem haragszom érte. Ámde megmutatom, hogy jobban szeretem, mint ön valaha szeretett. A megszokott női szívek már nem ingerlik önt többé. Szeretne olyant, a ki üde, mint a hamvas gyümölcs, a kit még nem érintetett férfi csókja.

A hercegnek kigyult az arca.

— Ugy-e, beláttam szívébe tudom legtitkosabb vágyát? szolt az örgrófné. Én teljesíthetem.

— Remek asszony. Parancsoljon velem.

— De rám is gondol?

Most azután a zugligeti katasztrófa... Tudósítónk erről a szörnyű esetről s következő ujjab részleteket jelenti:

Egy szemtanu elbeszélése.

Egyike azoknak, a kik a felborult villamos kocsin utazott, így beszéli el élményeit.

A zugligeti végállomásnál sok száz ember tolongott az esteli órákban és mikor bealkonyodott, valóságos ostromot intéztek a kirándulók a kocsik ellen és szinte életveszélyes harc folyt azért, hogy ki jusson előbb kocsira. A hogy egy vonat megérkezett a végállomásra, azt menten úgy megrohanták, hogy a kocsi zsufolásig megtelt és ember-ember hátán szorongott, olyannyira, hogy a villamos kocsiiban mozogni is alig lehetett. Persze, szemben ezzel az óriási néparadattal a kalauzok hiába iparkodtak volna azon, hogy a kocsiiban ne legyenek az utasok megengedettnél nagyobb számban. Ez teljesen meddő fáradozásnak bizonyult és a melyik kalauz vissza akarta tartani az embereket, az gorombaságokat kapott az utasoktól, a kik azt mondták:

— Most már csak nem szállok le!... Járassanak több kocsit!

Pedig kocsi sok állott rendelkezésre, ugyszólván minden perczen indult egy drb — a hogy már szokott lenni — éppen 8—9 óra közt volt a torlódás oly kolosszális, hogy a forgalmat lehetetlenség volt simán lebonyolítani, mert a sok száz ember mind egyszerre akart hazamenni.

Sokan úgy tettek, hogy még a végállomás előtt levő stációnál megvárták az érkező kocsikat és ott rohanták meg azokat. Így történt azzal a kocsival is, melyet később katasztrófa ért.

A vagon zsufolásig meg volt telve, mikor a zugligeti végállomásra befutott, úgy hogy megérkezésekor már senkise fért rá s a kalauz rögtön megadta a jelt kocsivezetőnek a visszaindulásra.

Lehattunk a kocsin vagy hetvenen összepréselve, mint a heringek. A különben is nagy hőségben az összezsufolt emberekről szinte csurgott a víz. Moczevani sem lehetett és a kalauz nem tudott keresztül furakodni a tömegen, hogy jegyeket osztogasson. Ugyszólván, egy gombostűt sem lehetett már eldobni a kocsiiban.

Megindultunk és egy darabig rendesen haladtunk. De egyszerre csak szédület-s gyorsasággal kezdett robogni a kocsi, amely veszedelmesen ingadozott úgy, hogy az utasok félve kapaszkodtak egymásba és megjegyzések hangzottak el:

— Ez aztán jól megy! úgy haladunk, mint egy gyorsvonat!

— Csak valami baj ne legyen! — mondta egy másik utas. Rettenetes gyorsasággal megyünk! Ezt már mégse volna szabad!

— Ejnye, hogy tánczol ez a kocsi! Mindjárt tengeri betegséget kapunk valamennyien!

A következő pillanatban aztán kívülről a kocsivezető mellett, a perronon álló utasok tömegéből rémült sikoltás hallatszott.

Aztán egyszerre csak egy iszonyu rázkódás érte a kocsit, egy hatalmas ütést éreztünk, egymásra bukdácsoltunk és csak azért nem buktunk el mindnyájan, a kik álltunk, mert egymáshoz támaszkodva ugyszólván egy egészen kompakt tömeggé voltunk összesajtolva.

Aztán a kocsi megingott, felborult.

Az iszonyat kiáltása, jajveszékélés, hörgés töltötte a levegőt...

Azután pedig csönd lett rettenetes, félelmetes csönd, mintha minden embernek az ereiben hirtelen megfagyott volna a vér és mintha a rémület némává tette volna.

De ez a csönd is csak pillanatokig tartott.

Aztán nyögés, jajgatás hallatszott

— Rabszolgája vagyok örökké.

Az örgrófné nagy lakomát rendezett. Kilenczven ischiai asszonynak öltözött nő járta utána a tánczot. Ismert alak mind. Undorodott már a herceg tőlük. Csak egyről nem bírta levenni a szemét.

Cecilia volt.

Az örgrófné fölébresztette vágyát, hogy megnézen egyszer egy udvari ünnepet, melynek zajos hangját nem folythatták el a zárda falai. A nyugtalan gyermeklélek kíváncsisága kiszökött a falakon; vergődve kereste az öröm, a vigság tanyáját. Csak egyszer láthatná, csak egyszer láthatná!

Az örgrófné megmutatta neki az utat. Ő maga vezette a palotába. S midőn a herceg elbocsátá az ischiai lányokat: Cecilia mögött bezárult az ajtó...

Másnap összezúzva, holtan találták meg a Posilippon.

*

Örülten, szakállát tépve rohant fel s alá az utcákra a kereskedő. Zsebeiből telt marokkal szórta az aranyat jobbra-balra.

— Segítség!... Van arany, a menyit kívántok. Vegyétek! De segítetek. Adjátok vissza leányomat! Vegyetek feyvert

a pénzen. Bűnös pénz az. Egy zsarnok vére van rajta. Vegyetek feyvert, ontsátok a zsarnok véré!

Apró csapatok szedődtek össze. Zúgva szált tova a hullámokon, a fölkelt nép kiáltása: Halál a zsarnokra.

A herceg bezárkózott testőrségével palotájába.

A fellázadt nép ostromolni kezdte. Elég volt a szenvedésből; a sanzargatás boszút követel.

Campoliattaro örgróf, a szép asszony férje pedigberontott ott a városba csapatjával és szétverte a szedett-vetett csócseléket, a kinek karját nem erősítette, ámde gyöngítette a nyomor, a fájdalom.

A kereskedőt kivitték a gályára, felkötötték egy árbocra s ott hagyták lógni, míg a halál meg nem könyörült rajta.

De sóhajtását meghalotta a szél, elvitte Spanyolországba. A király meghalotta: izen is rögtön Orsina hercegeének, számlonjon be a rábizott lelkekkel.

Azok nem támadtak fel többé.

De éjjel visszajártak a földre.

A néphit szerint legalább a hazajáró lelkek fojtották meg Orsina hercegeét a börtönbe, a melybe királya vettette.

megint, leirhatatlanul rémes és kínos hangok, melyeket sohase fogok elieledni.

— Jaj istenem, eresszenek ki!

— Jaj, mi történt?

— Istenem vérzek! Segítsenek!

Igy hangzott össze-vissza és mi mindnyájan hiába tettünk kísérleteket, hogy meg tudjunk mocczani. Rétegekben feküdtünk egyik a másikon és csak azt csudálom, hogy azok, a kik legalul feküdtek, nem fuladtak meg a rájuk nehezede óriási sulytól.

Hogy ez az iszonyu állapot meddig tartott, nem tudom. Az mordják hogy csak perczekig tartott. De én ugy éreztem, mint ha az örökkévalóság volna!

Csak annyit tudtam, hogy valami iszonyu katasztrófa érhetett bennünket, mitől, hogyan, arról sejtelmem sem volt és mondhatom, hogy közel voltam a megőrüléshez ebben a hajmeresztően szörnyű állapotban.

Ugy a kocsi közepe táján lehettem az emberek közé beékelve és akarva sem tudtam volna megmocczanni, a mig azok, a kik fölöttem voltak, rajtam heverték, le nem kerülnek rólam.

Attól kellett félnem, hogy megfuladok.

És aztán éreztem, hogy valami meleg nedvesség folyik rá csöppenként az arcomra. Azt hittem, hogy a verejték, a mely a halálrettegés és a hőség miatt tört ki rajtam. De nem az volt. Vér volt. Vér, a mely egy fölöttem levő emberről csöppent rám.

És az a vinynyogás, az a nyöszörgés. Borzalommal gondolok vissza rá!

Végre aztán a kocsin kívül hallottuk zajt.

— Csak hamar, hamar hangzott be.

— Gyorsan szedjük ki az embereket!

És aztán hamarosan kiemelték az utasokat a fölborult kocsiból. Négy erős kar megragadott engemet is és a hogy kivitték a szabad levegőre, oh én édes jó Istenem micsoda érzés volt az.

Meg voltunk mentve.

A bírói vizsgálat.

A rendőrség még az éj folyamatban értesítette a büntető törvényszék soros vizsgálóbíróját, aki működését a sebesültek kihallgatásával kezdte meg ma reggel a kórházban.

A vizsgálat eddig megállapította, hogy a szerencsétlenséget az okozta, hogy a dörzsféket az utazó közönség közül valaki kinyitotta, mire a kocsi vad rohanásnak indult. A vasuti személyzet közül senki sem volt a kocsin, s néhány utas jobbra-balra kezdte rángatni a féket. Ahelyett, hogy a kocsi megállították volna, az fokozódó sebességgel rohant le a lejtős uton.

Tamás István, a kocsivezető még le van tartóztatva.

POLITIKAI HIREK.

Ausztria abszolútizmus előtt. Az osztrák miniszterelnök összes fáradozásai a parlamenti béke helyreállítására dugába dőltek. A csehek abszolúte ragaszkodnak álláspontjukhoz, hogy tudniillik a nyelvtörvénybe vétessék fel a cseh nyelvnek teljes

egyenjóságga a német nyelvvel egész Csehországot illetőleg. E nélkül ők az obstrukcióval semmi szín alatt fel nem hagynak s inkább megkoczkáztatják a parlament nélküli állapotokat, mintsem beleegyezzenek Csehországnak önálló nyelvterületekre való felosztásába. A németek viszont a Reichsrath előtt fekvő nyelv-törvényjavaslatot tekintik az ő követelményeik minimumának. — A Koerber-kormánynak tehát nem marad más választása, mint a reichsrathot elnapolni s a 14. §. alapján keresztül erőszakolni a kiegyezést, a delegációk budgetjét s az osztrák költségvetést is. Szóval Ausztria e szerint teljesen az abszolútizmus előtt áll.

A rimaszombati mandátum. A rimaszombati választókerületben, noha Kubinyi Andor pénzügyigazgatóvá kinevezése még mindig késik, már is sorsot vetnek a mandátumra fölött. A kormány jelöltje a megállapodás értelmében Fáy Gyula, ki már két országgyűlési cikluson át képviselte a kerületet, de a kormánypárti választók egy része Draskóczy László rima-szécsi főszolgabíróat kívánja felléptetni.

TÁRSAS ÉLET.

Aforizmák a szivarról.

Barnay Lajos, a kiváló német színész az irodalom terén is gyakran megpróbálkozik. Most egy jókora füzet *aforizmát* írt. Ezekből közöljük azokat, amelyek a *szivart* dicsőítik és — korholják:

A szivarok olyanok, mint az *emberek*: gyöngéden kell velük bánni, mert könnyen megsértődnek.

A szivarok olyanok mint a *virágok*: nekünk illatoznak és értünk hálnak meg.

A szivarok olyanok mint a *leányok*: férfiakért égnek.

A férfiak ugy itélik meg a szivarokat, mint az *asszonyokat*: külsejükről. Belül, meglehet, a legjobb dohány van, de ha nem szép a külszin, nem kellenek.

A szivarok olyanok, mint a jó *feleségek*: égve csüggenek a férfi ajakán.

A szivarok olyanok, mint a *miniszterek*: nemsokáig maradnak meg.

A szivarok olyanok, mint az *arisztokraták*: eredetük után itélik meg őket.

A szivarok olyanok, mint a *szindarabok*: meg kell őket kurtítani, hogy használhatók legyenek.

A szivarok olyanok, mint a *szerelmesküvés*, sohasem tudható: nem hamisak-e?

A szivarok olyanok, mint a *politikai beszédek*: ha fordítva vesszük szájba, megégetnek.

A szivarok olyanok, mint a *csecsebecsek*: a külső gyakran szép, de a belső tartalma értéktelen.

A szivarok olyanok, mint az *erényes asszonyok*: ha velük az ember a határt átéli, kellemetlenségei támadnak.

A szivarok olyanok, mint az *emberek*: kora ifjúságukban bepólyázzák őket. Azonban míg a szivarok akkor kerülnek ki a deszkák közül, ha használni akarják őket,

az emberek akkor kerülnek oda, ha már elhasználták erejüket. De egyaránt hamuvá válnak.

VIDÉK.

Gyilkos macska. Mint füzesártándi levelezőnk írja, borzasztó eset történt ott a községben szerdán éjjel. Cs. J. ottani jómódu gazda lakodalomba ment egész családjával s a 13 hónapos kis leánykájukat befektették a bölcsőbe, otthon hagyták. Mikor aztán hazatértek, szörnyű látvány tárult szemük elé. A kiseded ott feküdt a bölcsőben — *halottan*. — A bölcső szélén a czirnos kandur guggolt s midőn az anya gyermekéhez akart nyulni, *ráugrott az anyára és fajtogatni kezdte*. Cs. J. *alig tudta feleségét a megveszett macska körmei közül kiszabadítani*. Nagynehezen sikerült csak agyonverni a dühödt állatot, mely gyilkosa volt a 13 hónapos kisednek is. A hatóság a gondatlan szülők ellen az eljárást folyamatba tette.

Megölte a leányát. H.-Böszörményi tudósítónk jelenti: Zelenka István Nagy-Pródon künn lakott, ahol juhok, tehenet, libát tartottak. Vele volt Mária nevű 16 éves leánya. Naplement tájban, mikor a kamrához beszállottak volna a juhok, Zelenka azt a parancsolta a leányának, hogy seperje el a kunyhó s a juhkarám környékét. A leány azt felelte, hogy nincs mivel. Erre az apa felvett egy ócska, kopott nyírág seprüt s a leányának mintegy 14 lépérről utána hajította s a seprünyél vége a leány tarkóját érte oly erővel, hogy a leány összeroskadt. Egy Lovas Mihály nevű ember a szomszédból, Zelenkával együtt segítségére sietett s a leányt vízzel fellocsolták, a leány magához is tért s azután dolgozó látott Csak másnap, vasárnap, lett rosszul a leány, amikor szekérre tették, hazavitték a városba, hogy az orvoshoz vigyék. De a leány utközben meghalt. — Zelenka ellen azonnal megindították a vizsgálatot, a debreczeni törvényszék dr. Izsó törv. orvost küldte ki a bonczolás megejtésére. Zelenkát valószínűleg halált okozó súlyos testi sértésért vonják kérdőre. Mint állítják, az apa nagyon szerette leányát s az egész dolog csak a véletlenség műve volt.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ **Fegyházra ítélt pénzhamisítók.** Pénzhamisítási ügyekben ezeltől csak a fővárosi bíróságok ítéleztek. Az új eljárás értelmében mindazon törvényszékek illetékesek a pénzhamisítási bűnügyekben, a melyeknek székhelyén ítélőtábla is van. A debreczeni kir. törvényszék büntető tanácsa dr. Szeőke bíró elnöklésével ez év márczius hó 12-én tartott először főtárgyalást pénzhamisítási ügyben. Ekkor Mánya Sándor szabómester felett ítéleztek, a ki már eddig is

összesen 20 esztendő telt el feyházban s már pénzhamisítás miatt is négy évi feyházra volt ítélvő Mánya hamis egy forintos tallérokat gyártott. Bősmerte, hogy hamis tallérokat készített s hogy ezek készítésére egyik feyhencztársá tanította; azt azonban tagadta, hogy azokat forgalomba akarta volna bocsátani. Azt mondta, hogy a tallérokat az altiszteknek akarta ajándékba adni és az érmeiket fülekkel látta volna el, hogy zsuzsuképen lehessen használni, mert a kaszárnnyába, — a hol mint szabó dolgozott — azt remélte, hogy az érmekkel az altisztek kedvét megnyeri. Ezt a naiv védekezését a törvényszék azonban nem fogadta el s miután a szakértők véleménye szerint a hamisított pénzek oly sikerült utánzatok voltak, hogy azok a laikus embert könnyen megteveszthették, Mányát a törvényszék pénzhamisítás büntette miatt *öt évi feyházra* ítélte. Az ítélet ellen felebbezést jelentett be úgy az elítélt, mint a közzéadó kir. alügyész is. Így került ez ügy a debreczeni kir. ítélőtáblához, a hol a múlt hét végén tartottak abban nyilvános felebbviteli tárgyalást. A tárgyalást bessenyei Széll Farkas tanácselnök vezette, a bűnyű előadója dr. Szacsavay táblabíró. Közzéadóként dr. Benedek János ügyvéd szerepelt, a vádhatóságot Pongrácz Jenő főügyész helyettes képviselte. A megtartott tárgyalás után a kir. tábla a törvényszék ítéletét *egész terjedelmében helyben hagyta.*

§ Különös ítélet párbajügyben.

A paksi járásbíróság olyan ítéletet hozott két kalocsai uriember párbajügyében, mely hivatva van széles országban, de különösen jogász körökben feltűnést kelteni. A felek — az egyik egy kir. alügyész, a másik orvos — egy kalocsai vendéglőben összevesztek kártyázás közben, tettelegességre vetemedtek és aztán az ügyet a lovagiaság szabályai szerint pisztoly párbajjal intézték el. Az ügy minthogy a paksi bíróság elé került, mert annak a területén történt a lovagias mérkőzés. A járásbíróság mindkét felet vétkesnek találta és az egyiket 80 korona, a másikat 60 korona pénzbírságban marasztalta el. Párbajért pénzbírság: ez mindenestre az első eset a judikaturában. A bíróság a tulnyomó egyhitő körülményekkel okolta meg a különös ítéletet. Hogy micsoda körülmények enyhítették ez esetben a vétséget, ez előttünk nem egészen világos. Az talán, hogy az összeveszés kártyázás közben történt és aztán tettelegessé fajult? Vagy az, hogy az egyik fél az ügyészség tagja volt? Érdekes volna, ha ezzel az ítélettel, mely — miután a felek természetesen nem felebbezték, jogerőssé vált — a jogász körök foglalkoznának egy kicsit. Annyi bizonyos, hogy az ilyen ítéletek nem alkalmasok arra,

hogy a párbajt tiltó törvény iránt valami nagy tiszteletet ébresszenek és az országban dúló párbajmániát megszüntessék.

Dunába fult kirándulók.

— Távirati tudósítás. —

Borzasztó szerencsétlenség történt vasárnap délután Foktó közelében a Dunán. Mint levelezőnk távirja, iparlegényekből álló társaság csolnakon kirándulást rendezett a Foktó és Uszod között levő dunai szigetre. Már este felé járt az idő, a mikor a jókedvű fiatalság hazamenésre gondolt. Beültek a könnyű csolnakba, hogy átkeljenek a tulsó partra.

Ekkor vették észre, hogy egy vontató gőzös kanyarodik be a szigetenél s feljűk tart. A csolnakban ülő leányok rimázkodtak, hogy térjenek vissza, de a legények, kik a szigeten alaposan beboroztak, nem akartak visszafordulni. A hajó előtt szerencsésen el is haladtak, de a partot már nem tudták elérni, mikor a nagy hullámok elkapták a könnyű járművet s a megrémült kirándulók kapkodásai következtében felborult a csolnak s a benne ülők a Dunába estek. A legények Resch Imre és Péter Ignác, kik különben is jó uszók voltak, a felborult csolnakot el kapták és igyekeztek a többieket is megmenteni. Sikert is az egyik leányt, Seres Marit megmenteni.

A nagy sikoltozásra a hajóról is lebocsátották a mentő csolnakot, de mire a segítség megérkezett, *három leány és két legény már eltűnt a habok között.* A szerencsétlenül jártak névszerint Bohár Kálmán, Gulán Lajos, Szöcs Etel, Forgó Ilona és Biró Margit, valamennyien foktői szülők gyermekei voltak. A megmenekült leányt és két legényt a hajósok szállították partra.

A szerencsétlenség hírére az egész Foktó lakossága kifutott a Dunához és egész éjjel keresték a holttesteket, de eddig még nem sikerült őket megtalálni. A gyermekeiket veszített szülők és rokonság most állandóan a Dunapartot őrzik, hogy a vízszinre kerülő holttesteket kifoghassák.

UJDONSÁGOK.

* **Segély a kereskedelmi akadémiának.** A közoktatásügyi miniszter a debreczeni felsőbb kereskedelmi iskolának 1900. évi dologi kiadásainak fedezésére tizenkét ezer korona állami segélyt utalványozott.

* **A debreczeniek győzelme.** Pünkösdi első napján Nagyváradon országos kerékpárversenyt tartottak, melyen részt vettek nagy számmal városunkból is. A versenyek *majdnem mind a debreczeniek győzelmével végződtek.*

Hat futamban négy ízben debreczeni lett az első és pedig: ifj. Léhman Gusztáv gimnáziumi tanuló, a ki már több ízben kitűntette magát e téren. A versenybizottságban részt vettek: Laszgalner Kálmán és dr. Benedek János városunkból. A verseny sorrendje a következő volt. Megnyitó verseny, 2000 méter. Indultak hatan, 3 nagyváradai és 3 debreczeni, első lett Léhman Gusztáv, 2-ik Ehrenreich Jenő, 3-ik Weisz Bertalan debreczeniek, a nagyváradiak az utolsók lettek. A vendégek versenyében 3000 méter, négy debreczeni indult, első lett Léhman. A főverseny 2500 méter. Díj: 30 korona értékű aranyérem. Indultak hatan. Az első lett Léhman a 2-ik és 3-ik szintén debreczeniek: Ehrenreich és Kövessy Rezső. A vigasz versenyben első lett Ehrenreich debreczeni. A műkerékpározás díját Márkus debreczeni nyerte el. A szeniorok versenyéből Thieszen Arthur került ki győztesnek.

* Debreczen egészségügye.

Dr. Sárvány Gyula, Debreczen városi tisztifőorvosa városunk egészségügyéről a tegnapi tartott közigazgatási bizottsági ülés elé a következő jelentést terjesztette: A közegészségi viszonyok május hónapban kedvezőbbek voltak, mint a megelőző hónapban, amennyiben a már két hó óta *járványszerűleg uralgó influenza e hó folyamán járványos jellegét elvesztette,* csak szórványosan észleltetett és kevesebb megbetegedési és kevesebb haláleset fordult elő. A megbetegedések leginkább a légzőszervek hurutos és lobos bántalmiból állottak. *A csecsemők gyomorhurutja is gyakran észleltettek.* Heveny ragályos betegségek közül az influenza, kanyaró, vörheny, roncsló toroklob és hasihagymáz, szórványosan észleltettek. *Vörhenyben három, roncsló toroklobban egy haláleset fordult elő.*

* **Halálozás.** Néhai Polgár Szathmáry Mihály 76 éves korában elhunyt. Temetése f. hó 6-án d. u. 3 órakor lesz a Teleki-Bárány-utca 94 számú háztól. Az újtemplomban tartandó rövid ima után a Czegléd-utcai temetőben helyezik örök nyugalomra. A temetést Dankó Mihály rendezzi.

* **Eljegyzés.** Dr. Hegedüs Jerő ügyvéd jegyet váltott Lukács Ármin helybeli nagykereskedő leányával: Ilonkával. Az eljegyzéshez a jó ismerősök gratulációi fűződnek.

* **Adózó fizess.** A városi adóhivatal hónapok óta hűségesen veti ki az adómekeket és hívja fel az adózók figyelmét arra, hogy tekintsék meg a közszemlére kitett lajstromokat. A kivetés még csak hagyján, most azonban egyszerre fizetésre szólít fel az adóhivatal minden épkézláb adózó alanyt, a hogy műkifejzéssel a tehervivő polgárt nevezik. Szól pedig a terminus 8 napra, mely után kinek házá, kinek ingóságát, kinek jószágát, barmát és egyéb zálogtárgyát lefoglalják és azután 14 nap múlva megperdül a dob. Tehát reszkess adózó és fizess!

* **A zenede közgyűlése.** A debreczeni zenedének tegnap e. e. 11 órára egybehívott közgyűlése elegendő tagok hiányában határozatképes nem lévén: az egyleti tagok f. hó 14-én d. e. 11 órakor az egyleti helyiségben tartandó közgyűlésre oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy a megjelenők, számra való tekintet nélkül érvényesen határoz. — Az elnökség.

* **Vizsgálatok a róm. kath. elemi iskolákban.** A debreczeni róm. kath. elemi iskolákban a vizsgálatokat a következő sorrendben tartják meg. Junius 9-én a második és negyedik fiú osztályban. Junius 11-én a harmadik A és B fiú osztályban. Junius 12-én az első A és B fiú osztályban. Junius 13-án az első A és B leányosztályban. Junius 15-én a második és harmadik leányosztályban. Junius 16-án a negyedik, ötödik és hatodik leányosztályban. Junius 29-én „Te Deum“.

* **Uj tanítói állások Debreczenben.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter értesült arról, hogy a debreczeni ev. ref. és róm. kath. iskolák egyes osztályaiban a tankötelesek meg nem engedett számban vannak osztályokba osztva. Elrendelte tehát, — nehogy községi iskolák felállítását legyen kénytelen kimondani — hogy felkérendő a nagyváradai kath. és debreczeni ev. ref. püspök, hogy a jelzett iskolákban új tanítók alkalmazásával szüntessék meg ezeket az állapotokat. A tanfelügyelő a rendeletről értesítette a közigazgatási bizottságot.

* **Főbe ütött gyermek.** A szegény kis Tóth Pistának se apja, se anyja nincs. A város neveltette a három éves fiúcskát a külvároson egy szegény asszonynyal. De hát a szegény asszonyt sokat elszólította hazulról a kenyérkereset s ilyenkor a kis árva fiú a szomszédok udvarára járt be járszani apró pajtásaihoz. Így fordult meg többször a Kalmár Zsuzsanna lakásán is, aki pedig — Isten tudja miért — miért nem — nem szenvedhette, sőt gyűlölte az árva gyermeket. Tegnap a kis fiú újra bekukkantott Kalmár Zsuzsanna lakására, aki szitkokkal kergette ki a gyermeket. A kis árva csak sirva fakadt, de az udvaron megállott és nem hagyta el a házat. Kalmár Zsuzsanna erre dühbe jött, felkapott egy éles követ s odavágta a gyermekhez. A kődarab a kis árvát fejbe találta, még pedig oly erősen, hogy a fiúcska vértől borítva, eszméletlenül terült el az udvaron. A ház lakói, akik ennek a brutális jeleuetnek tanúi voltak, a gyermek segítségére futottak. Egyrésztük orvos, a másik rendőr után sietett. Kalmár Zsuzsanna ellen feljelentést tettek, a gyermeket pedig ápolás alá vették. A kis árva sérülése súlyos ugyan, de remélhetőleg nem lesz végzetes.

* **Huszár csíny.** A pünkössti ünnepek tiszteletére nagy mulatságot tartott Pun Mihály honvéd közhuszár. Berugott állapot-

ban kardot rántott és azzal remitgette késő este a Tizenháromváros utcán járókat. Majd Molnár Mihály mulatóhelyiségének ablakait verte be. Rendőr is érkezett elő a huszár jókedvének meggátolására. A jókedvű huszárnak azonban egy rendőr nem imponált, a mikor is több rendőrt hívtak elő, a kik nagynehezen bevitték a kaszárnába és ott átadták az őrségnek. A huszárcsínynek bizonyára folytatása lesz a katonaságnál.

* **Kettős adómentesség a háztulajdonosoknak.** Szabó József városi főszámvevő vetette fel a jog- és pénzügyi bizottság legutóbbi ülésén, hogy a háztulajdonosok jogosan fizetik-e házaik után akkor a községi pótdát, ha ugyanezek a háztulajdonosok a szokásos időben állami adó elengedésben részesülnek. A jog- és pénzügyi bizottság Ábrahám László tisztifőügyész véleményét magáévé tette s kimondotta, hogy bár a törvény az állami kedvezmény mellett is jogot ad a városnak a községi adó szedésére, ezt a mai pénzsűk világban nem tartja méltányosnak; de meg nem akarja azt sem, hogy ilyen adózással Debreczenben az építkezési kedv megcsappanjon s javasolja a tanács útján a közgyűlésnek, hogy az állami adó alól felmentett háztulajdonosok szabadítsa fel a községi pótdát alól is és ha lennének olyanok, a kik 1899. és 1900. ról már befizették ilyen czímen kivetett adójukat, azt a jövőre községi adójukban írják a javukra. Debreczen háztulajdonosai ilyenformán kettős adómentességben fognak részesülni.

* **Elveszett pénz.** Tegnap délelőtt a Kossuth-utcán elveszett 120 korona készpénz. A pénzt Batori Juliska szegény leány vesztette el, a ki ezután is kéri a becsületes megtalálót, hogy a megtalált pénzt szolgáltatassa be a rendőrség bünyügyi osztályához, a hol illő jutalomban részesül.

* **Eljegyzés.** A szappanosok helybeli társulata üzletvezetőjének: Nagy Lajosnak szép és kedves leányát, Rózsikát eljegyezte Egeressy Gyula b. diószegi kereskedő. Az eljegyzéshez a jó ismerősök szerencse kívánatai fűződnek.

* **Munkások harca.** Vizinger József vasuti munkás tegnap éjjel megtámadta a velök szembe jövő Nagy András és Dobránszki Gyulát. A verekedés lassanként nagyobb mérvet öltött, úgy hogy a Széchényi utca békés lakóit éjjeli álmukból felverték. Vizinger az akáczfák mellett lévő rudakat csavarta ki s azzal kezdte a két védekezőt ütlegelni, kik végre is kénytelenek voltak sietve elvonulni, egyenesen a rendőrségre mentek, ahonnan őrártattal tértek vissza Vizingerék keresésére, de azokat már nem találták meg. A hivatalos eljárást azonban megindították.

* **Vasárnap nincs ellenőrzési szemle.** Sok panaszra szolgáltatott eddig okot az a körülmény, hogy az ellenőrzési szemléket úgy vasár- mint ünnepnapokon is

megtartották s sokszor nagy ünnepek alkalmával is egész napon át ácsorogni, várakozni kellett az ellenőrzési szemléken. A honvédelmi miniszter, mint tudósítónk jelenti, rendeletet bocsájtott ki, amelyben meghagyja, hogy vasár- és ünnepnapokon osztán ne tartsanak ellenőrzési szemléket

* **Felrobbant szódavizes üveg.** Szalon György, a Szliuka féle szikvizgyár egyik alkalmazottja tegnap szerencsétlenül járt. A szódavizes üvegek töltésénél egy üveg explodált s a szétrepülő üvegdarabok a karjába furódtak, sőt a vastag husból egy darabot ki is szakítottak. A szerencsétlenül járt embert nyomban ápolás alá vették.

* **Letört bimbó.** Nemes Zoltán megyei aljegyző és nejét Rázso Máriát súlyos vesztés érte. Kis gyermekök: Miklóská 6 hónapos korában rövid szenvedés után meghalt. Temetése szerdán délután 5 órakor lesz a Szappanos utcai 21. számú háztól, ahonnan rövid ima után a Kossuth-utcai temetőben helyezik örök nyugalomra.

* **Szerény kívánság.** *Hölgy:* Uram, mégis csak megváltoztathatná tánczolási rendszerét!

Ur: Hogyan érti ezt, kisasszony?

Hölgy: Néha bizony ráléphetne a bal lábamra, mert a jobb lábamat már egészen összelapította.

* **Népesedési statisztika.** A múlt hónapban Debreczenben született 105 fi és 99 nő, összesen 204 gyermek. Ezek közül törvénytelen volt 32. Halva született 10 gyermek. Ugyanezen idő alatt meghalt 84 fi és 86 nő, összesen 170. A születési esetek 34 esettel multák felül a halálozásokat.

* **Találtatott egy imakönyv** vasárnap délelőtt a helyi vonat egyik kocsiában. Igazolt tulajdonosa átveheti lapunk kiadó hivatalában, ahová a becsületes megtalálók letették.

TÁVIRATOK.

Megmérgezett örült asszony.

Budapest, június 5. A budapesti törvényszék ma egy örült asszony gyilkosai felett ítélkezett. Halász Danielné volt az áldozat, a ki megörült és mert tébolydában nem bírták elhelyezni, terhére volt a családnak. A férj és sógornője: Váczy Andrásné elhatározták, hogy elteszik az örült asszonyt láb alól s egy Várdyné nevű kuruzsló asszonytól gyufaoldatot szereztek. Ezt adták be Halásznénak, aki egy napi kínlás után kiszenvedett. Csakhamar utána a férje örült meg s így a bírák csupán a sógorné és a bűnrészes kuruzslónő felett ítélkezhetek. Az előbbi ma tizenöt évi, az utóbbit nyolcz évi fegyházra ítélték.

Tanulók szerencsétlensége.

Budapest, jun. 5. A kolozsvári kath. főgimnázium 26 növendéke teg-

nap a tanárokkal együtt kirándult a tordai hasadékhoz. Fölmentek a menedékház messzelátó tornyába, ahol a korhadtt csigalépcső a tanulók alatt leszakadt. Kettő a tanulók közül súlyosan megsebesült, egy Pollák nevű tanuló pedig agyrázkódást szenvedett.

Az édes anya.

Budapest, június 5. Balogh István keresk. iskolai kitűnő tanuló egy hét előtt mellbe lőtte magát a lippai pályaudvaron. Az édes anyja érte utazott s míg Aradon jegyet váltott, fia a vasuton a rázástól keletkezett tüdővérzésben meghalt. Irtóztató, szívfacsaró jelenet volt mikor a kétségbeesett anya gyermeke halálát megtudta. A perion nagyközönsége néma csendben, meghatottan, könnyezve vette körül a kezeit tördelő anyát, hogy nehéz fájdalmában vigasztalja.

A bur-angol háboru.

London, június 5. A „Daily Telegraph“-nak jelentik Manibogoból május 31-iki kelettel, hogy Mahon ezredes május 24-én egyesült Hunter tábornok csapataival. A reggeli lapok egy kelet nélküli pretóriai táviratot közölnek, melyet június 4-én továbbítottak Lourenzo-Marquezból s a mely azt mondja, hogy az angolok bekerítették Pretóriát. A burok nem fognak ellenállni. A polgármester át fogja adni a várost, mihelyt erre formális fölszólítást kap.

London, június 5. Roberts jelenti, hogy délelőtt 11 óra 40 perczkor Pretória a miénk. A hivatalos bevonulás délután két órakor lesz.

Pánik a bikaviadalon.

Páris, június 5. A tegnapi deulli bikaviadaloknál a matadorok a bika megölésénél olyan ügyetlenül jártak el, hogy a közönség körében nagy fölháborodást okozott. Egy Aquets nevű svéd ember fölháborodásában revolverrel háromszor a matadorok közé lőtt, a kik közül kettő könnyű sérülést szenvedett.

A honi ipar érdekében.

Temesvár, június 5. Az összes temesvári társaskörök elnökeinek felhívására tegnap a Vigadó nagytermében impozáns népgyűlés volt, a melyen az ipar pártolását minden honpolgár hazafias kötelességének nyilvánították és ez irányban kifejtendő nagy társadalmi akció szervezésére végrehajtó bizottságot alakítottak.

Hajószerecsétlenség.

Páris, június 5. Tegnap este a Concordia- és Sándor-híd között két helyi gőzös összeütközött. Az egyik gőzös temérdek utással fölfelé ment Charenton irányában, a másik utasok

nélkül lefelé Auteuil irányában. Az utóbbi elsüllyedt. Az eddigi jelentések szerint emberéletben nem esett kár.

Nyugdíjba küldött főkonzul.

Berlin, június 4. Focke fokvárosi német főkonzult ideiglenesen nyugalomba helyezték. Utódjául Lindepuist-et a német délnyugat-afrikai kormányzó helyettesét szemelték ki, a ki most a külügyi hivatal gyarmatügyi osztályában van alkalmazva.

A japáni herczeg Magyarországon.

Becs, június 5. Kotohito herczeg tegnap az állami ménesek megtekintésére Kisbérre és Bábólnára utazott.

Budapesti tőzsde.

Buza júniusra 7.48. Buza októberre 8.08. Rozs októberre 7.17. Zab októberre 5.10. Tengeri júniusra 5.56. Tengeri júliusra 5.64. Repce augusztusra 13.20.

VEGYES.

Esernyős kutya keltett a minap nagy feltűnést Páris heulevardjain. Az apró ernyő oda volt erősítve az ebecske nyaklánczához. Az különben nem ritkaság Párisban, hogy a kutyákat gyűrűkkel díszítik, vagy harisnyát huznak a lábukra.

Tulipán lesz az asszonyból.

Élt, vagy inkább a legnyomorultabban tengette életét Kuruzslyóban egy öreg özvegyasszony, ki viszonyaihoz mérten úgy élhetett volna, mint hal a vízben. Hát ez bizony különös egy nénike volt. Az volt a rögeszméje, hogy tulipán lesz belőle. A halál a héten elragadta az élők sorából a zsigori asszonyt és rokonai hálául tulipánt helyeztek sirja fölé, a hátrahagyott szép vagyonért, amit magától megvonva, hangya szorgalommal összekuporgatott a Harpagon. 2000 forint készpénzen kívül találtak még konyhaszekrénye mögött 3 öblös fazék ezüstpénzt, azonkívül még egész vég vásznakát, pompás ágyneműt tartott elrejtve tulipános ládáiban, míg ő maga egy zsalmazsákon hentergett életében.

Hordozható kerékpár. A katonai fölszerelés legközelebb megszorodik egy hozzátétellel: a hordozható kerékpárral. Az összerakható és szíjon hordozható kerékpár súlya 16½ kilogramm és úgy viselik a hátton, mint a bakák a borjut. Félpercz alatt összerakható és szétszedhető, a katona a kerekek között állva használhatja a fegyverét. Most azon igyekeznek, hogy könnyebb kerékpárokat állítsanak elő.

Mi a különös? Különös, hogy mennyi asszony és leány esik áldozatul azoknak a tűzbaleseteknek, amelyek a templomban, a színházakban, a bállokban, az öltözködés és hajsütés alkalmával, a hangversenyeken és a színpadon történtek. Különösebb hogy a főzés alkalmával még senki sem égett meg. A léghűlősebb, hogy a tűzhelyen csak az ételek égnék meg.

Megfagyasztott tolvaj. Slápi Mária f.-leholai asszony özv. Koczé Andrásné házában nagyon rajtavesztett egy lopáson. A házbeliék a mint elesipték, azonnal törvényt ültek felette. Jéghideg pinczébe zárták őjre és másnap reggelig tartották ott. Mikor utána néztek, halva találták. A tolvaj asszony megfagyott.

Véres mulatság.

— Saját tudósítónktól. —

Rétfalu lakosai előtt bizonyára emlékezetes marad az idei piros pünkösdi napja. Iszonyu vérengzést vittek véghez a falu legényei. Rétfalu község fiatalága — így írja levelezőnk — pünkösdnapiján táncmulatságot rendezett a községi korcsmában. Estefelé Berczi Imre nevű legény ittasan tánczra kérte Bodor András szép leányát. A felkért leány a részeg legényt visszautasította s egy másik legénnyel ment tánczolni. Berczi Imrét a kikoszarás miatt néhány legénypajtása felingerelte a leány ellen, mire Berczi odalépett a leányhoz s hátulról arculütötte.

A leány tánczosa, Simon Sándor a mérénnyel után elkapta Berczit s hatalmas pofonokkal torolta meg a tánczosnéján ejtett sérelmet. Erre aztán kitört az általános harcz, mert a legények két pártra oszolva bicskákat rántottak elő és valóságos vérfürdőt rendeztek. Piros vér folyt már az udvar porában, a mikor Szabó Ignác, a község derék birája meghallotta az esetet, közibük ment, hogy szétválassza őket. Az elkeseredés az ellenfelek között ekkor már oly nagy volt, hogy a biró szavát meg sem hallották, sőt mikor a biró közbelépett, hogy a verekedőket szétválassza, őt is kétszer megszurták.

A véres esetnek két fiatal élet lett az áldozata Szoráth Dénes és Fekete Bálint holtan maradtak a véresre festett korcsma udvaron, s e mellett többen súlyos sérülést szenvedtek. A csendőrség elfogta a verekedésben résztvevő összes legényeket, de hogy a gyilkosságot ki követte el közülök, eddig nem lehetett megállapítani.

MULATTATÓ.

Betegség.

Szobaasszony: A főnöke azt kérdezteti, Szabó ur, hogy jobban van-e már?

Szabó: Megjött már az ingem a mosásból?

Szobaasszony: Meg.

Szabó: Köszönöm, azt izenem a főnök urnak, hogy jobban vagyok és holnap bemegyek a hivatalba.

Furcsa érvelés.

Egy orvost éppen a kártyázástól hívják egy beteghez. Gondolatai még a játék-

asztalnál kalandoztak, midőn a páciens kezét megfogja és az érverést számlálni kezdi:

— Nyolcz, kilencz, tíz, alsó, felső, disznó.

Kinek van igaza?

Férj: Akármennyire különbözzenek is egymástól a nők, abban az egyben hasonlitanak egymáshoz, hogy valamennyinek ellen kell mondani...

Feleség (hevesen): Az nem igaz!

A név.

Valami hagyatéki tárgyaláson kérdik István-gazdától:

— Hát mi a felesége leánykori neve?

Nagyot néz István gazda, aztán zavartan szól:

— Negyven év előtt vettem el, miudig anyjukomnak szülöttem, biz én elfelejtettem a nevét.

CSARNOK.

Bátoriék Ibolykája.

— Regény. —

Irta: THAN GYULA.

(Folytatás.) (78)

Megörült ennek a kijelentésnek Bárdi Jenő. Nem azért, mintha a kétszáz forint előlegre neki szüksége volna. Mert hiszen rendben volt az ő vagyonkájuk s még kétezer sem hozta volna zavarba. De megörült azért, mert most már csakugyan utazhat és Bátoriék nem veszik továbbra is körül zaklatásukkal, hogy maradjon.

Bátorival a dolgozó szobába mentek, ahol a kis Ibolyka a barátjával játszadozott. Csak éppen, hogy megpillantotta, ölébe kapta, magához szorította s újra csókjával árasztotta el. Az édes apai szeretet lán golt fel szívében. Megfeledkezett arról, hogy már jöttek be a szobába, ő újra csak a kis gyermekben találta örömét és gyönyörűségét.

— Emlékezel rám, édes aranyom? — kérdezte a kicsikét. Tudod, ki vagyok én?

— Bácsika! felelte naivul a gyermek. Mennyiért nem adta vola Bárdi Benő, ha a kis Ibolyka igazi nevén szólítja, őt s úgy szól hozzá:

— Apukám!

Igy is bátorította, lelkesítette az a tudat, hogy ez sokáig így nem marad és ha a kis gyermek ma még nem emlékszik apjára, majd fog holnap az édes mamájára. Az anyának szava megnyilatkozásra bírja a gyermeki szeretetet, ragaszkodást.

Ő úgy is hálával van tele a végtelen jószágú Isten iránt, hogy nyomra vezette, hogy feltalálhatta s hogy újra láthatta gyermekét. Tud ő várni, most már tud ő türelemmel lenni még akár annyi ideig is, mint amióta nincs oldala mellett a kis leány.

— Igen bacsikád vagyok — folytatta hozzá beszédét, Bárdi Benő — aki téged nagyon szeret, éppugy mint az édes apád.

— Jó bacsika!

— Igen, jó bacsika, aki majd ha visszajön, hoz neked valamit, aminek te a legjobban megörülsz ami a te gyermeki szívednek a legdrágább kincs. amit te itt a legjobban nélkülözöl.

— Bocsanat! — vágott szavába dehonesztálól az öreg Bátori Ferencz — ami

kis Ibolykánk nem szenved szüksége semmi- ben, nem nélkülöz és mindene van, ami szemének és szájának tetszik.

Bárdi Benő erre majd hirtelen el- szólta magát. Csak hogy azt nem mondta:

— Igen, de nincs ami a szívének lenne a legdrágább kincse, nincs, aki odaadó igaz szeretettel venné körül, hiányzik mel- löle az, akit a világon soha senki más pótolni nem képes — az édes anya.

Mégis hirtelen uralkodott magán. Meg- gondolta a dolgot. Nem szabad neki elron- tani, a mi eddig olyan szépen indul. Veszé- lyeztetné tervét, szándékát. Meghíusulna jóakarata.

— Ne is szó szerint tessék értelmezni, sietet kimagyarázni magát Bárdi Benő. — Csak egy szép ajándékra értettem.

— Sohse költson arra kedves öcsém uram. Minek pazarolná a pénzét. Van nekünk hálá Istenek. Nézze csak, a negyven- koronát is ide készítettem már, azt hittem, hogy ma már átveszi a birtokért.

Azzal a bankjegyhalmazzal az író- asztalára tette, Bárdi Benő pedig tekintetét sem vetett rá, hanem gyönyörködött tovább a kedves gyermek arcában.

(Folyt. köv.)

557. v. k. szám.
1900.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbiróságnak V. 353/2 végzése folytán közhirrre té- tetik, miszerint Májor E. és fia részére Racz Béla s Czegléd Amália debreczeni lakosoktól 70 korona 60 fillér tőke, ennek 1899. évi szeptember hó 20. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 37 kor 94 fill. per- költség erejéig 1900. évi Ápril hó 4-én bíróilag felülfoglalt és 1020 koronára becsült zongora és butorokból álló ingóságok 1900. évi Junius hó 11-én délelőtt 10 órakor kezdetét veendő és Debreczenben Vár-utca 7. sz. alatt többi foglaltatók érdekében is meg- tartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz- fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1900. évi május hó 18.

Bódogh Zs.
birói kiküldött.

DOBRAJ MARIETTA

szabászati és nőruhavarró tanintézte

Debreczen, Rákóczy-utca 18. szám.

Szabás-, varrás-, minta rajzolásban

alapos oktatást

nyernek hölgyek, valamint fiatal leá- nyok a legrövidebb idő alatt előnyös feltételek mellett.

Minden tanítványom azon előnyben részesül, hogy a

Viktória-himzés

és a divatlapokból divatos minták le- vételét ingyen megtanulhatják.

Fényirda átvétel

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy Piacz-utca 34. sz. a. a főposta mellett levő **Lengyel Lajos és neje**

fényirdáját

átvettük s azt a mai kornak megfelelően rendeztük be.

Készítünk kiállításában szép és tartós finom **papir képeket**, gyors képeket csakis kívánatra készítünk

— **Jux képekül,** —

a melyek elkészítése néhány percet igényel.

Képek nagyítását olcsón eszközünk.

Kérve a n. é. közönség becses pártfogását. Tisztelettel

Hesz és Zarsa

fényképészek

Debreczen, Piacz.-u. 34. sz.

Tavaszi és Nyári idény 1900.

Valódi Brünni szövetek.

Egy teljes méter	3.10	fl. 2.75, 3.70, 4.80 jó.	} Valódi gyap-ju- szöve- tek
Egy teljes férfi öltöny		fl. 6 - 6.90 legjobb	
(Rock, nadrág és mellény)		fl. 7.75 finom	
ára csak		fl. 8.65 finomabb	
		fl. 10 - legfinomabb	
Egy teljes fekete szalon öltöny	fl. 10.	Ugy felöltő szövettet, turista lodent, finom cammgart stk. szállit gyári áron a pontos és szolidágáról ösmert posztó gyári raktára	

Siegel-Imhof Brünben.

Minták inden és bérmentve.

Minták küldése mellett jótállás, Magánve- vők előnye, hogy a fentnevezett cégénél tett ren- delmények közvetlen a gyárból teljesítettek.

FÜVESSY BERTALAN

ércz öntőde és

kútfuró vállalata.

Alapított 1828-ban.

Simonffy-utca 15. szám.

Ajánlja saját készítményű

kút-szivattyuit

3 évi jótállással.

Jóvizű kútak fúrását

gyo san és a legjuányosabban jótállással eszközöl.

Műtölgyfák

900 drb. tölgyfa, vargafa, nyárfa

és jóminőségű

— vágott cser —

eladók. Értekezhetni:

III. Honvéd-utca 62. sz.

